

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

12 Cessionis bonorum auxilium non porrigi ad fideiussores cedentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

quod melius est interim taceri, l. 2. de alimentis pupillo praestant. l. b. s. C. m. 50. Quid enim tam durum, tamque inhumanum est, quam publicacione pompae rerum, familiarium & paupertatis detegi vilitatem, & inuidia patere diuitias, vt ait Theodosius in l. 2. quan. & quib. quarta pars debeat. l. 10. r. 34.

Nam, vt scribit Plautus in Persa. act. 3. scen. 1. ubi ad pauperem accessit infamia,

Gravior paupertas sit, fides subleuior,

Fugium amici.

¶ Et paupertas, cum de mutuo agitur suspectum reddit debitorum: quamuis suspectum non faciat tutorem, l. si creditor. 15. de priuileg. cred. l. 4. 2. P. m. 6. Et satis ipso facto ridiculosa, & metuenda paupertas, vt alia nota non opus sit grauiori.

Magnam pauperis opprobrium, subet

Quocquid vis & facere, & pati,

Virtusque viam deserit ardua. Hora. l. 3. carmi. ode 24.

Nihil habet infelix paupertas durius vsq;

Quam quod ridiculos homines facit. Luuenal. Satyr. 3.

Et apud Plautum in Stichus:

Iam, inquit, inde a paucillo puero ridiculus fui,

Et quod pauperitas fecit vt ridiculus forem.

¶ Atque ita inter bonos & graues semper infamiam facti habet cellio, quia & ob miseriam fit, & flebile auxilium dicitur seu adiutorium, l. cum & siluam. l. 7. C. qui bon. cedo. poss. & in pluribus iuris articulis paupertas detrahit integritatem & exultationem personarum, vt in §. scimus, de test. in Authent. l. p. testis. de susce. tutor. C. l. de custod. reor. cum similibus. Atque, vt ait Cicero, cuius bona ex edicto possidentur, huius omnis fama & exultatio simul cum bonis possidentur eius, de quo libelli in celeberrimis locis constituntur, &c. Cicero pro Quinsio. Iustinianus quoque iniuria affici defunctum tradit, si sine here de decedat, quod bona eius publicentur, non existente qui respondeat creditoribus, §. licet autem domino, cum versiculo seq. qu. b. ex caus. man. non licet. Pro iniuria etiam graui habitum, aliquem dixisse debitorem, cum non esset. Pl. in litem apud Labronem, 15. §. si quis non debitorem, de iur. l. 4. 7. P. m. 10. vt signasse domum debitoris absentis sine auctoritate iudicis, iniuriam habere respondit Caius, l. si iniuria facienda causa, l. 20. de iur. P. prohibitumque sine iudice signa rebus alienis imponere, l. 1. §. 2. §. 10. iur. vt nem. liceat sine iudic. auctoritate sig. reb. alien. in p. C. Apud Tyrhenos, si quis res alienum quod confluauerat non dissoluit, sequebantur eum pueri va. num gestantes marisupium ignominiae causa, Heraclides in politis, & in politia Tyrhenorum. Craffus, cui pecuniae magnitudo diuis nomen dedit, ab eadem postea turpem decoctoris superlatationem accepit, siquidem bona eius a creditoribus, quia solidum praestare non poterat, variarentur: itaque amara lugillatione non caruit, cum egens ambularet, diues ad occurrentibus saluabat, Valer. Max. l. 6. ca. in Craffo.

¶ Sic ita quamuis iuris infamia non notetur cedens, tamen ea non fit potissimum hodie, nisi modo vituperabili tempore quo in forum iudiciale omnes conueniunt, nec sufficit verbo facere, Bart. in l. qui bon. cedo. poss. C. l. in §. cum quoque de actio. ideo fugienda. Ita Guido Pap. ait cessionem Lugduni fieri in curiis cum vituperio & ignominia, quia remotis femoralibus, culus lapide percutitur, Guid. Pap. q. 343 M. Mantua. Bonauitius lib. 5. enchiridii rerum singularium c. 105, tradit Paduae esse lapidem, dictum vituperii, in quo cessio fieret ter natibus nudatis lapidem percutiendos, & toties alta voce dicendo. Cedo bonis: idque ex lege municipali quae est ibi, sub titulo de cessione. bono. incipiente in nomine patris, quam alias, ait: factam ad postulationem beati Antonii confessoris: & habuisse ortum a Romanis habitibus leonem marmoreum ante Capitolii ianuam posuim, quem sic bonis cedentes natibus percutiebant pariter, consuetudine recepta contra dispositionem iuris communis. Angelus Paduae quoque cessionem fieri tradit a debitore publice, posteriora nuda ostendendo, & dicendo. Cedo bonis. teitatur; se Perusii vidisse in columna hoc modo cedentem, Ange. in l. omni. qui bon. cedo. poss. C. Paulus Castrensis. & in aliis locis morem esse testatur circumducendi eum qui cedere vult per ciuitatem, cum tubis & vituperio vsque ad locum in quo cedit, Paul. Castr. in d. l. in omni.

¶ Lege ita deoctoribus bonorum oberatis, quamuis fortuna vitio, aut parentum, nec suo decoxissent, erat in theatro publice separatus ab omnib. locis, quatuordecim graduum, Cicero Philip. 2. ideo hanc legem vocat theatralium Plinius l. 33. c. 2. quae lata a Lucio Roscio Tribun. pleb. Luc. Pisonae & M. Aclio

Coll. Gradus porro illis dari quatuordecim proxime equitib. in theatro, in ludibrium, vt auctor est Florus in epitome. L. m. lib. 9. 9.

¶ Et certe, recte peiorem vitam, quae in perpetua inopia est, mortem, & supplicium iuge dixit lex, l. qui quis. §. 1. ad l. l. m. m. c. vtq; Ec. lehaisticus dicebat, Melius est mori qm indigere, Ecclesiastici c. 40. Supra etiam retulimus Solonis legem de decoctorib. quae volebat huiusmodi esse etiam, infames. Diog. Laert. lib. 1. de vit. philof. & legem Adriani, quae eosdem in amphitheatro catamidiam iubebat, & rursus Spartian. in Adriano. Apud ita etiam quae alienum non dissoluit, in foro sedere cogebatur, & circumstante plebe, in os & ora corbem accipere, qua nulla fuit ignominia maior, Alexan. b. Alex. l. 6. genia dier. c. 10. ¶ Ceterum nobis ita proderit obseruasse, infamia iuris cedentes iure non notari: & ideo in his negotiis in quibus infames reiciuntur, vt in l. 1. de infamib. l. 10. C. m. §. 7. c. inter dilectos. de excess. praes. l. infamia. C. de decur. 10. eos qui calamitate & infortuniis in paupertatem incidere, & bonis cedentes, non reici tanquam infames. ¶ Gregorius ita X. summus pontifex cessione videret addidisse formulam cautionis praebendae idoneae per cedentem, vt si ad pinguiorem fortunam peruenerit, debita persoluat, in c. Odoardus. de solu. 10. c. cum conf. de pig. Ideo autem cautio in pignorum vel fideiussorum datione consistit. l. si mandato. §. 9. §. si manda. P. quemadmodum & placuit eum qui dilationem consequitur ad soluendum, cauere debere de soluendo, l. in iura. de precib. l. m. p. offer. C. Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sancimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam. ¶ Ex ita substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. de actio. nu. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praes. 30. vel 40. ar. not. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. nu. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. nu. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in istam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. in l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum ita hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrante, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. in §. licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. fol. in P.

¶ Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sancimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam.

¶ Ex ita substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. de actio. nu. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praes. 30. vel 40. ar. not. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. nu. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. nu. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in istam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. in l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum ita hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrante, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. in §. licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. fol. in P.

¶ Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sancimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam.

¶ Ex ita substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. de actio. nu. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praes. 30. vel 40. ar. not. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. nu. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. nu. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in istam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. in l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum ita hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrante, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. in §. licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. fol. in P.

¶ Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sancimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam.

¶ Ex ita substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. de actio. nu. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praes. 30. vel 40. ar. not. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. nu. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. nu. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in istam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. in l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum ita hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrante, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. in §. licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. fol. in P.

¶ Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sancimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam.

¶ Ex ita substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. de actio. nu. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praes. 30. vel 40. ar. not. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. nu. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. nu. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in istam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. in l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum ita hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrante, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. in §. licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. fol. in P.

¶ Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sancimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam.

¶ Ex ita substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. de actio. nu. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praes. 30. vel 40. ar. not. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. nu. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. nu. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in istam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. in l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum ita hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrante, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. in §. licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. fol. in P.

¶ Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sancimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam.

¶ Ex ita substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. de actio. nu. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praes. 30. vel 40. ar. not. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. nu. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. nu. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in istam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. in l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum ita hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrante, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. in §. licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. fol. in P.

Cessionis bonorum auxilium non potrigi ad fideiussores cedentium. Cap. 12.

- 1 Cessio debitoris non prodest fideiussoribus eorum.
- 2 Fideiussori es debitorum cedentium, quare per illorum cessionem non liberantur, eod.

¶ Auxilium ita hoc legis cessionis, tantum cedentibus & debitoribus, non fideiussoribus prodest, §. si de re; lic. l. 2. l. si. ut. 14. facit l. heres a debitore §. quod si sup. Et ibi Bar. de fideiuss. in P. Gui. Papau. q. 21. nu. 3. Angel. in §. si. nu. 13. Et ibi quoque, l. 1. m. 25. de act. nam vbicunq; reus ita liberatur a creditore, vt natura et bitum remaneat teneri fideiussorem respondit Scapola, l. 7. b. c. n. que. 61. de fideiuss. l. 46. P. m. 1. Sic apud Verum & Antoninum damnato debitore, & bonis illis pro tertia parte fisco confiscatis, creditorem contra eum pro duabus tantum debiti partibus posse agere: at fideiussorem conueniri in solidum re scriptum est, l. 1. de fideiuss. l. 8. C. m. 4. ¶ Quinimo ita patetior & aperta iura

centetur ex cessione bonorum contra fideiussores via, videlicet iam satis superque ex illa cessione dissiiso principali debitor, postquam tantum ad fideiussores ordo iuris accedere permittit, *authen. presente. de fideiuss. C. §. si quis igitur. Et §. non solum. eo. in authenticis* Accedit & alia ratio, quod finis fideiussionis hic sit, vt creditor sibi prospiciat, vt cum debitor facultatibus lapsus fuerit, possit ab iis quos pro eo obligauit suum consequi, *§. 1. de fideiuss. §. si de replicatio*. Item quia fideiussor non tam ex contractu principalis debitoris, quantum ex suo proprio, videlicet ex sua fideiussione conuenitur, *l. blanditus. C. de fideiuss.* Et postremo, quamuis creditor sit missus in possessionem bonorum sui debitoris, nihilominus potest ultra eum prehendere, & personam in carcere detinere: vnaque via electa alteri, sibi non præiudicat, vt notat Angelus in *d. §. num. 13. ex Bartolo in l. consentaneam quomodo Et quan. ind. C. & Baldo in l. 2. de resti. minor. C.* Receptum etiam est, exceptiones quæ coherent personæ debitoris contra creditores, non communicari fideiussoribus, *vt in l. 3. C. de exceptio. l. exceptio. que persona. eod. vt in fideiussore minorum liquet, in l. in cause. de minor. in P. & in reis damnatis, quorum bona fisco sunt delata, l. 1. C. de fideiuss. si illi habeant privilegium, ne ultra quam facere possint damnentur, vel conueniantur, l. verum, §. 1. pro socio l. alia. §. eleganter. sol. mar. P.* quæ sunt contra exceptiones quæ rei vel debito adherent, communes sunt fideiussori cum debitor, vt pacti conuenti, rei iudicatæ & similes, *l. de fideiuss. C. de except. l. omnes. eod. tit. P. Lex persona. §. 3. de fideiuss. P. §. exceptiones. de replica. l. si. de pact. P. l. notatione. de nouatio. C. l. cum principalis. de reg. iur.*

De fine præcipuo cessionis. Cap. 13.

- 1 Cessionis finis liberare debitores a molestis creditorum, non a debito.
- 2 Bancarotario cessione debiti pro parte facta, num repeti possit eo facto diuino.

Inis præcipuus, ob quem conceditur beneficium hoc cessionis, est liberare a carcere debitorem, & ab aliis iniuriis creditorum: non autem liberare a debito, *l. 1. C. l. cum Et filisfamilias, 7. qui bon. ced. poss. C.* Quare interim suspenditur actio, donec ad pinguiorem fortunam venerit debitor: & eatenus in posterum conuenitur, in quantum facere potest, *§. si. de actio. vt cesso non impediatur substantiam obligationis, sed effectum, durante inopia, vt in l. ex diuerso. sol. mar. in P.* Nec probe mihi sentire videntur, qui dicunt bonis cedentem liberari a ciuili obligatione, *ita gl. in l. vbiunque, de fideiuss. non a naturali: verum enim non est liberaria ciuili, siquidem si hoc admitteremus, sequeretur, post cessionem nullo modo debitorem ditiores factum conueniri posse: quia actio semel extincta reuiuiscere non potest, l. qui res, §. aream. de solut. l. si vnus, §. pactus ne poteret. de pactis, P.* nec liberatus conueniri potest ex naturali sola obligatione, *l. frater a fratre, de condi. ind. l. Sychum, §. naturalis, de solut. P. Et hanc questionem tractat Iafin in §. si. de act. num. 2. Bal. Et Salic. in l. 1. qui bon. ced. poss. Ang. Imola, Cum. in l. vbiunque, de fideiuss. Bal. in §. si. de act. ap. Iust. Proinde, cesso bonorum non respicit cessionem sententiæ, qua damnatus est debitor, neque tollit obligationem, sed moderatur & suspendit vtriusque executionem, *d. l. ex diuerso. sol. mar. potissimum. cum beneficia principum concessa intelligantur, quantum fieri possit, sine alterius saltem omnimoda iactura, l. 2. §. nemo. Et si quis a principe, ne quid in loc. pub. P. l. si contra sus vel vti. publ. alioquin debitor perueniens ad secundam fortunam & prosperam, fieret ditior, contra naturæ leges, l. nam hoc natura, de cond. ind. P. a iure natura de reg. iur. P. c. locupletari. eo. in Sex. cum alterius damno. Sed & receptum est in iure, remissionem pensionis factam conductori propter sterilitatem extingui, & pensionem reparari tempore adueniente fertilitatis, *l. si vno ann. loca. in P.* ita exceptio hæc cessionis temporalis contra creditores est, vt agere vel conueniri non possint debitores, quandiu in eadem remanserint paupertate, & ne conueniantur ultra quam facere possint: & ita iura quæ de hac exceptione loquuntur, *vt l. ex contra. de bon. aucto. iudic. poss. C. l. item si vnus. 19. de receptis arbi. li. 4. P. tit. 8.* intelligi debent, id est, deducto ne egeant, *l. in condemnatione 12. 4. de reg. iur. in P.* Sed inuitis mea sententia, hic non erit ea inquisitio casus quotidiani: quia solent creditores fugacibus istis & ingratis debitoribus qui bonis & foro cessant, modico accepto ferre: num si illi debitores ad pinguiorem fortunam peruenierint, possint integrum debitum & remissum repetere. Et paucis hic moneo, & verba remissionis, & quod ge-**

stum est inspicere, *l. si ita stipulatus 12. 6. §. Ch. yfogenus, in fi. Et l. si in Et l. si ita stipulatus sit, de verb. oblig. P. si fideiuss. magis fratrum, de fideiuss. P.* an dolo debitoris impulsus remiserit, dicendo se non habere unde solueret integrum, & partem se soluturum, si partem remitteret: & tunc remissum repeti potest, *l. si in ira, de pact. P.* vt propter turpem causam acceptum, nempe vt faceret, ad quod alioquin iure teneretur, *l. 2. §. 1. de cond. ob turp. caus. dic. l. si in ira in fi. Et hoc ita notat Alex. ab Imol. Et Iafin l. si. de cond. ob turp. caus. Et quia sponte alius creditor esset facturus, nec remissurus, *vide gl. in Lapud Celsum, iuncto tex. in prin. de dol. mal. excep. P.* Sic Nicolaus Boerius deci. 215. nu. 8. ex auctoritate & sententia Lupi in *reper. rubr. de dona. in antiq. nu. 15.* tradit decoctores bonorum, qui bonis & foro cessant, quos vocant *banquerotiers*, & pactum huiusmodi cum creditoribus fecerint, medietatis vel portionis lucranda debiti, parte alia soluta, non habere exceptionem pacti, sed si soluendo sint, ad integri debiti solutionem teneri, ad fraudem horum hominum spectandam. At si creditores miseri debitorum, partem debiti accipiendo, reliquum dimiserint, suffundenda erit hæc spontanea & pia remissio, & si petant remissum, exceptione submouebitur pacti, *l. si intra illis die, 42. de pact. in P.**

De Ratione inducendi beneficium cessionis. Cap. 14.

- 1 Cessionis bonorum beneficii inducendi causa, Et auctor.
- 2 Paupertatis miseria cessionis bonorum beneficium inuenit.
- 3 Cessione bonorum seu alienatio debiti Solonis.
- 4 Debitorum corpora pro debitis non capienda. Bocchoris legislator Aegyptiorum. eod.

Si causa impulsuæ querantur, cur hoc beneficium cessionis fuerit introductum, plures adferre possemus: verum tamen aliquot contenti erimus. Iulius ipse Cæsar, ad quem huius ordo refertur, *in l. legis Iulia. 4. C. qui bonis ced. poss. vnam* ponit his verbis, Dictatore habente comitia Cæsare, consules creantur Iulius Cæsar, & P. Seruilius. is enim erat annus, quo per leges ei consulem fieri liceret. His rebus confectis, cum fides tota Italia esset angustior, neque creditæ pecunie soluerentur, constituit vt arbitri darentur, per eos fierent æstimationes possessionum, & rerum, quanti quæque earum ante bellum fuissent, atque ea creditoribus transfarentur. Hæc & ad timorem nouarum tabularum tollendum, minuendumque, qui fere bella & ciuiles dissensionem sequi consuevit, & ad debitorum tuendam existimationem esse aptissimum existimauit, *Inthus Cæsar in initio 3. belli Gallici.* Hoc ipsum fere eodem modo notauit Suetonius Tranquillus, *in Iulio Cæsare, c. 42.* Alia ratio, ob quam beneficium hoc aliis prouincialibus quam ciuibus Romanis communicatum est, inopia ipsa, cuius misereri oportet, vt etiam Cæsares dicant in gratiam egenorum condi possit, & conditas emendati leges, *§. de non eligend. sec. nubent. in Auth. colla. 1. l. si datus, qui prior. in pig. hab. potissimum cum inanis sit actio quam inopia creditoris excludit, l. nam is, de dol. in P. ca. olim. de restitu. spol. Expreffit paucis Martialis li. 2. Epigram. epigram. 3.*

Sexte nihil debes, nil debes Sexte fatemur:

Debet enim si quis soluere, Sexte, potest.

Huius generis est cessor bonorum, cui omnia bona adiunguntur, vt obseruauimus antea, per cessionem, vt ne quicquam & temere postea detineatur carcere pro reliquo soluendo, cum unde soluat non habeat. Nemo enim dare potest quod non habet, *l. si vnuerse. C. de lega. l. itaque fullo. de furtis. in P. ca. Daiberum. i. g. 7.* Et qui ex integro soluere non potest, soluendo non dicitur esse, *l. soluendo, de ver. sig. P. §. nulloni. de obli. que ex delicti nascuntur.* Satis enim est, inquit Cicero, homines imprudentia lapsos non erigere: vt gere vero iacentes, aut præcipitantes impellerent. certe est inhumanum, *Cicero pro Rabirio Postho.* Et præfes prouinciarum, si multam quam irrogauit, ex præsentibus facultatibus eorum quibus indixit, reddigi non posse deprehenderit, ob necessitatem debet moderari, reprehensa exactorum illicita auaritia, *l. licitias, §. præfes. de offi. præsid. in P. l. si. de modo multan. li. i. C. tit. 54.* Deinde inops confessus debitum cedens, a iudicio videtur exemptus, & a custodia iudiciali. Ea enim ratione quod quis cedat confessus est debitum, *in l. pen. Et si. de cesso. bonorum, P.* & perinde ac condemnatus, nullaque alia in confessum partes superfluit iudicis, *l. quidam. de reb. cred. gl. in c. dudum. 2. in verbo dicenda. de electio.* Ea autem ratione quod is inops sit, sententia ob inopiam in eum dicta inutilis remanet, *l. qui ex parte, de inuer. actio. in P.* in eo in quo cogeretur reddere vel præstare amplius quam non possit, & iubeatur: tuæ enim impossibile iudicis præceptum videtur.